

Biblická čtení

Izajáš 50, 4-7: Panovník Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemdleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci. Panovník Hospodin mi otevřel uši a já nevzdoruji ani neuhýbám nazpět. Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a poplíváním. Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben.

List Filipským 2, 5-11: Necht' je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

Matouš 21,1-11: Čtení svatého evangelia podle sepsání Matoušova: Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a u ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: »Pán je potřejuje.« A ten člověk je hned pošle.“ To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka: „Povězte dceři síónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu.“ Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal. Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil. A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“ Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“ Zástupy odpovídaly: „To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji.“ Amen.

O současné velikonoční radosti

Není snadné věřit v Boha, který dovolil zničit svůj chrám, takže se bohoslužba nemůže alespoň zástupně konat. Nechal odvést národ do vyhnanství. Lidé rezignovali, nemají naději. (Žalm 137, který zhudebnil Antonín Dvořák: „Při řekách babylonských, tam jsme sedávali a plakávali, rozpomínajíce se na Sion...“) Izraelci ničemu a nikomu nevěří, nedoufají v nějaký dějinný obrat, který by jim umožnil novou existenci ve vlasti. Nedoufají už ani v Boží pomoc. Situace je bezútěšná.

Pro nás také není snadné věřit v Pána Boha, když se kolem nás i v zaslíbené zemi a jejím sousedství válčí. Vedou nás lidé, kteří nezodpovědně, zato účelově rozhodují, aby si zajistili

moc a mohli pro sebe získávat výhody. Nejde jim o blaho a zajištění běžných potřeb obyčejných lidí.

A přesto právě v té těžké době, kdy byl Izrael ve vyhnanství promlouvá služebník o naději.

Služebníkem ve Starém Zákoně je buď národ Izrael, nebo jeden z praotců, či prorok.

V dnešním čtení není jasné, kdo je služebníkem míněn. Zato naše druhé čtení a evangelium nám k němu ukazuje.

Tím služebníkem je Ježíš Kristus. Dostal jazyk učedníků, má promlouvat. Co má promlouvat, dostal od Hospodina. Má mluvit k těm, kdo jsou zemdlení, těžce se jim žije, nemají naději.

Má na ně působit, aby se k Hospodinu znovu přihlásili, začali ho poslouchat a žili podle jeho vůle. Protože jedině Hospodin je Bohem, a to jediným. K němu jsme voláni, u něj a v něm je naděje v každé beznaději.

V Bibli, stejně jako v našem životě je napětí mezi tím, že v určitých obdobích vše vypadá jako nezdár a prohra, a přesto se něco začíná dít, něco třeba i skrytě začíná růst. Není snadné věřit, když se nám tolik náboženských obcí zmenšilo či přímo rozpadlo, že církve má budoucnost. Ale každý křesťan je vyzván, aby byl služebníkem. Každý se máme učit správně rozumět Božímu slovu.

Začínají Velikonoce. My se tu budeme setkávat na Zelený čtvrtek, Velký pátek a v neděli na Vzkříšení. Ne všichni, kteří jste tu dnes, budete moci přijít. A tak si dovoluji navrhnout toto: Vytáhněte doma Bibli a každý den si přečtěte část, vztahující se k Velikonocům. Letos budeme prožívat Ježíšovy poslední dny na zemi podle Matoušova evangelia, od 26. do 28. kapitoly a Janova, od 17. do 21. kapitoly. Promýšlejme ty události a odpovídejme si na otázky, které nás napadnou.

Příklad:

Dnes na Květnou neděli se setkáváme s Ježíšem, jak vjíždí do Jeruzaléma na oslu. Zástupy ho vítají voláním „Hosana“. Jaký je náš dnešní pozdrav pro Ježíše? Jaká slova mu toužíme říct? Řekněme je nyní. Poděkování, nebo stesk; prosbu o pokoj, smíření a radost.

Lidé, kteří Ježíše zdraví, také před ním rozprostírají na cestu pláště a ratolesti. Co můžeme dnes Ježíši nabídnout, co ukazuje naši lásku a oddanost? Odevzdejme mu naše srdce, aby jimi mohl procházet měnit je v citlivá.

Prosme Ducha Kristova, aby nám pomohl rozlišit, co předložit a darovat Ježíši.

Nesoustředme se na vnější výzdobu našich příbytků, zahrad, sborů, ale věnujme čas četbě Písma a ztišení nad ním a rozjímáním, co můžeme ještě pro druhé dobrého udělat.